

storija. || *Sinòn.*: prudènza, cau-
tèla, tatto.

accòrre, *v. a.* (sinc. poet.). *V.* ac-
cogliere.

accòrrere (*accorro*; perf. *accorsi*),
v. n. pritrčati, dotrčati; (di mol-
ti) navrviti, vrviti.

accorr'uomo!, *inter.* u pomoć!, po-
magaj!

accòrtamente, *av.* oprezno; vješto,
fino.

accortezza, *f.* domišljatost, oštro-
umnost; (avvedutezza) oprez.

accòrto, *ag.* domišljat, oštrouman;
(avveduto) oprezan; *mal* —, ne-
oprezan; *fare* — *uno*, upozoriti
nekoga, svratiti nečiju pozor-
nost; *far l' —*, praviti se važan.

accostàbile, *ag.* pristupan; pristu-
pačan.

accostamento, *m.* (l'accostare) pri-
bližavanje, pristupanje, nastupa-
nje; (l'accostarsi) pristup; blizi-
na; zbliženje, zbližavanje, pri-
bližavanje, približenje; (fig. com-
parazione) poređenje, spravni-
vanje.

accostante, *ag.* (di cibi) okrijep-
ljiv, pokrepan; (fam.) *persona*
—, bliži srodnik, rođak.

accost-are (*accosto*), *v. a.* primak-
nuti, primicati; približiti, pribli-
žavati; (l'uscio) primaknuti se,
približiti se; — *una persona*, če-
sto pohoditi, posjećivati neko lice.
|| *v. n.* (corroborare) jačati, kri-
jepiti; potkrijepiti, potvrditi; (so-
migliare) ličiti, nalčiti; (comba-
ciare) sljubiti, priljubiti. || **-arsi**,
v. r. primaknuti se, približavati
se, približiti se, primicati se;
(opinione) podudarati se s kim;
— *ai sacramenti*, približiti se sa-
kramentima, primiti sakramente.

accostatura, *f.* zbližavanje, pribli-
živanje; zbliženje, približenje;
(commettitura) sljubljenje, pri-
ljubljenje.

accòsto, *m.* (protezione) zaštita,
okrilje; pokrovitelj, zaštitnik. ||
ag. susjedski, obližnji, pogra-
nični, koji leži pored nečega. ||
prep. blizu, izbliza, sasvim, po-
kraj (col. gen.). || *av. ha sempre*
gente —, uvijek je svijeta kod
njega; *farsi* — *a*, približiti se,
približavati se, pristupati; *ha di*
buoni -i, ima dobro okrilje.

accostum-are (*accostumo*), *v. a.*

naviči, naučiti na; navikivati,
privikivati, privići, priviknuti.
|| **-arsi**, *v. r.* naviči se, naučiti
se, uobičajiti; privići se, na-
viknuti se.

accovacciarsi (*accovaccio*, -ci), *v. r.*
ščućuriti se, zguriti se.

accovacciolarsi (*accovacciolo*), *v. r.*
zguriti se, pileći, čučnuti, šču-
ćuriti se; skupiti se (sitnih ži-
votinja).

accovarsi (*accovo*), **accovolarsi** (*ac-
còvolo*), *v. r.* šćućuriti se; po-
leći, polegnuti.

accozzaglia, *f.* hrpa, gomila; rulja,
gomila (razbojnika, lupeža).

accozzamento, *m.* skup; gomila;
skupljanje; hrpa.

accozz-are (*accòzzo*), *v. a.* skupiti,
iskupiti, skupljati; sazvati, sazi-
vati; *non accòzza il desinare*
colla cenna, tek može da sa-
stavi kraj s krajem; *domani*
accozzeremo i pentolini, sutra
ćemo učiniti pique-nique (pik-
nik: gozbu, izlet u kome svaki
plati svoj dio). || **-arsi**, *v. r.* sku-
piti se, sabrati se; zgrtati se;
(de'bovi) biti se rozima, bosti se.

accozzatore, *m.* skupljač; kompi-
lator.

accòzzo, *m.* skup; gomila; skup-
ljanje; (fig.) dar-mar, smjesa.

accreditamento, *m.* (far credito)
uvjeresijanje, zaduživanje; (dog.)
posudba; (nei conti) pisanje u
potraživanje, na korist; (dog.)
attestazione d' —, svjedodžba
posudbe.

accreditare (*accredito*), *v. a.* (dare
a credito) vjerovati, zadužiti, za-
duživati, uvjeresijati, kreditira-
ti; [dare le credenziali (dipl.)]
akreditovati; (dog.) ostaviti na
početak; (merc.) pisati komu na
korist, u potraživanje.

accreditato, *p.p.* e *ag.* dostojan
pouzdanja; vrijedan pričekanja;
pošten.

acceresc-ere (*acresco*, -sci), *v. a.*
povećati, povećavati, uvećati. ||
v. n. prirasti, rasti; (esagerare)
pretjerati, pretjerivati; (in nu-
mero) umnožiti, umnožavati; di-
ritto d' —, pravo naraštaja. ||
-ersi, *v. r.* množiti se, umnoža-
vati se, uvećavati se; (in età)
rasti.

accrescimento, *m.* rastenje, umno-